



A Zsebszótár negyedik előadását tartották a Zsebcafében szerdán. A gyermekkori agresszióról az uh.ro munkatársa, **Balogh Réka Adrienne** beszélgetett **Asztalos Lehel** szociál- és iskola-pszichológussal, de elsősorban édesapával.

A téma szakértője először magáról az agresszióról fejtette ki véleményét, amely nélkül – noha szinte csupán pejoratív értelemben beszélünk róla – szó sem lehetne életben maradásról, hiszen bár magasabb rendűek vagyunk, mi is ugyanúgy működünk, akár a csimpánzok vagy a farkasok. **Az egyenlő felek közötti agresszivitás teljesen természetes** jelenség. Ez az evolúció során genetikai kódként épült be az emberbe. Az a része pedig tanult viselkedésforma, hogy ezzel a társadalom által elfogadott módon tudunk-e valamit kezdeni.

Homokozó lapáttal kólintják egymást fejbe

Asztalos Lehel szerint az agresszió a huszonnégy éves fiatal felnőttben is ugyanúgy jelen van, mint egy három éves kislurkóban, viszont létfontosságú, hogy kialakuljon a mód, ahogy az egyén kezeli a konfliktushelyzeteket. Egy jól fejlődő három évesnél, aki a szocializációs folyamat addigi szakaszában nem sérült, teljesen normális, ha a homokozó lapáttal fejbe kólintja a társát. Ha egy nyolc éves csinálja ugyanezt, az már nem egészséges.

{youtube}K1HNoAVCEQg{/youtube}

Balogh Réka Adrienne arra volt kíváncsi, mikor kell határt szabnia a szülőnek a homokozó lapáttal csapdosó gyermekének, mert azt tapasztalja, hogy kellene. Az iskolapszichológus mégis azt mondja, hogy szinte soha nem kell beleszólni, ugyanis egy gyerek a csoportban nagyon hamar megtanulja azt, hogyan oldják meg a csoport tagjaival egymás között a konfliktusokat. Ezek teljesen normálisak, hiszen **minden egyes közösségben ki kell alakulnia egy bizonyos rangsornak**, és ahogy egyértelművé válnak a szerepek, a konfliktusok száma is egyre kevesebb lesz.

Sokszor a szülők azért nem hagyják ezt spontán kialakulni, mert nem tudják elfogadni, hogy a gyermekük esetleg nem olyan karakán, mint egy másik kisgyerek, és általában ők jobban veszélyeztetve érzik gyermekük helyzetét, mint amennyire valóban veszélyeztetve van a gyerek. A meghívott elmondta, jobbnak látja, ha a szülő nem akarja átvállalni a gyerektől a felelősséget, és ha esetleg tényleg veszélyeztetve érzi gyermekét, jobb a pedagógusnak szólni, hiszen ő van jelen, ő a kompetensebb a helyzetben. Az anyuka hiába mondja el otthon a gyerekeknek, hogy másnap ne verekedjen, vagy védje meg magát, mert teljesen más az időpont és a környezet, a gyerekek a jelenben élnek. Asztalos szerint helyben kell megoldani a problémát, és erre leginkább a pedagógus képes.

Az ifjú tünethordozók

A gyerekkori agresszió családi háttéréről is beszélgettek. „Minden magatartás, minden gyerekben megnyilvánuló probléma a családban lappangó problémának a tünete, tehát a gyerek egy tünethordozó” – mondta Asztalos Lehel. A szülőknek hatalmas befolyása van a gyerek személyiségének alakulására, ugyanis akaratuk ellenére **a szocializációs folyamat alatt a gyerekek szüleiktől látják a szerepeket**, hogy milyen egy férfi, egy nő, hogyan kell viselkednie annak, pontosan ezért elsősorban a család a felelős azért, hogy a gyerek agresszív vagy visszahúzódó lesz.



gyógia



Gép és TV kikapcs

Egy picit más vizekre eveztek a beszélgető felek, és a média agresszióformáló szerepét firtatták. Arra sem mondott ugyan szabályt Asztalos Lehel, hogy hány éves kortól, mit lehet nézni a TV-ben, de elmondta, a szülőnek éreznie kell, hogy hol a határ. Azt olvasta valahol, hogy „nem igaz, hogy a média által sugárzott agressziótól lesz a gyerek agresszív, hanem az agresszív gyerek élvezzi a média által sugárzott agresszivitást”.

Balogh Réka Adrienne az internet, illetve a közösségi oldalak már gyermekkorban történő használatát hozta szóba, és mindketten egyet értettek, ennek már nagyon komoly veszélyei vannak, hiszen ennek köszönhetően például **a szexualitással kapcsolatban egyre borzasztóbb képet kapnak már az általános iskolás gyerekek** is.

Asztalos szerint kontrollálni kellene, hogy milyen tartalmat érhessenek el, mennyit használhassák az internetet, viszont azt látja, egyre több az olyan család, amelyben nem foglalkoznak ezzel, hiszen a szülőknek kényelmes és egyszerű, hogy a gyerek fent van a szobájában, nem rosszalkodik, csendben van.



A beszélgetés zárásaként a gyerekpszichológus elmondta: ahogy tanulmányok is mutatják, nagyon fontos a gyerek egészséges fejlődésében, hogy legyen előtte mind egy anya-, mind pedig egy apakép, hiszen csupán egyikük nem tudja mindkét szerepet ellátni.

Nevelési kérdésekben ugyan hasznos tippekkel látta a jelenlévőket Asztalos Lehel, de ahogy Balogh Réka Adrienne is elmondta, a negyedik előadás végén is ugyanoda lyukadtunk ki, hogy **a szeretet és a gyerek biztonságérzetének a kialakítása mindennek az alapja** gyermekünk nevelésében.